

Oud en Nieuw 2010/2011

Vrees niet, wees niet verschrikt

- * intochtlied: ps. 111: 1, 5 en 6
- * stil gebed
- votum en groet

*Onze hulp is in de naam des Heren die de hemel en de aarde gemaakt heeft,
die trouw is en trouw blijft en niet laat varen het werk van Zijn handen.
Genade zij u en vrede van God onze Vader en van onze Here Jezus Christus,
in de gemeenschap met de Heilige Geest.*

- * verootmoediging
- lied 169: 1 en 2
- genadeverk. Titus 2: 11 - 14
- lied 169: 4 en 5
- leefregel: Ex. 20: 1 - 17
- lied 169: 6

- * gebed om de Heilige Geest
- * bijbellezingen: O.T. Jozua 1: 1-18

- * lied 1: 1 - 4
- * preek n.a.v. Jozua 1: 9
- * lied 474: 1, 2 en 3
- * gebed/voorbede
- * lied 470: 1 - 4
- * zegenbete

collecte

*De genade van onze Here Jezus Christus
en de liefde van God
en de gemeenschap met de Heilige Geest is en blijve met u allen.*

Een rechtstreeks woord van de Heer was ook wel iets wat hij nodig, Jozua.

Mozes was weggevallen en daar staat hij aan het hoofd van het volk – zo van het ene op het andere moment ervoor geplaatst!

En voor wat voor volk...

Qua geestelijk karakter kende Jozua dat volk – vrucht van de vaders die niet bepaald hadden uitgeblonken in geestelijke stabiliteit!

Met dat volk moest hij het beloofde land intrekken, meer nog, *innemen!!* Nou, en wat dat inhield wist Jozua ook maar al te goed!

Al had hij destijds als verspieder erg moedig gesproken – de reuzen waren er niet kleiner door geworden en de versterkte steden niet minder moeilijk in te nemen!

'Wat stond hem te wachten aan de overzijde van de Jordaan?'

In die gedachte breekt God met Zijn woord door en bewijst daarmee te zijn wat Hij zegt: *God is getrouw* – en wat voor woord spreekt God tot hem!

Een eerlijk woord! dat allereerst.

Want blijkt niet vanuit het woord dat God tot Jozua spreekt, dat Hij de ernst van het geheel, de totale situatie, niet bagatelliseert!

Hij weet als niemand beter wat er van Zijn volk te verwachten valt – Hij kent sowieso de mens! En ook Hij ziet de reuzen en reusachtige muren en wat daarachter zit, wie daarachter zit, niet over het hoofd!

Hebben we dat woord dat God sprak goed gehoord, de ernst? *Wees sterk en moedig. Sidder niet en wordt niet verschrikt* en dat klinkt niet minder dan drie keer uit Zijn mond!

Met andere woorden: het zal niet gemakkelijk worden, er staat jou Jozua en het volk heel wat te wachten...*maar* God laadt dit realistische woord tegelijk met *bemoediging*, zodat het een aanmoediging wordt: *want de Here, uw God, is met u, overal waar gij gaat.*

Zó mag Jozua *in* de Heer staan en met Hem afgaan op het onbekende van morgen dat naast dreiging en onzekerheid vanuit Gods belofte – *het ging toch om het beloofde land* – geladen is met zékere verwachting. En Gods woord klinkt ten aanzien dáárvan heet wat stilliger dan de vertalers hebben weergegeven: *elke plaats die uw voetzool betreden zal geef ik ulieden, NEE, heb ik ulieden gegeven!*

Anders gezegd: morgen – het onbekende – is al onder Gods overwinning geplaatst: *niemand zal voor u standhouden*, één ding is maar nodig: *het wetboek mag niet wijken uit uw mond, maar overpeins het dag en nacht, opdat gij NAUWGEZET (precies!) handelt overeenkomstig ALLES (niets uitgezonderd) wat daarin geschreven is, want DAN (alleen zo) zult gij op uw wegen voorspoedig zijn!* Laat dat eens een moment tot ons doordringen....

Kijken we nu eens naar ons – voor als het gaat om 'voorspoedig zijn op onze wegen', is dat ook niet wat wij niet alleen elkaar voor dit nieuwe jaar hebben toegewenst of toewensen, maar ook allemaal wat graag voor ons zelf per dag als realiteit bewaarheid willen zien?!

Wat wacht ons - per dag - dit jaar?

Zijn de geluiden van diverse kant bij voorbaat al niet dreigend en belooft dit jaar, gelet op het steeds demonischer worden van de wereld, niet een jaar van vooral geestelijke strijd te worden. Een jaar waarin je als christen weer meer in een isolement zult raken, ja, teruggewezen gaat worden op elkaar, terwijl er ons toch ook wellicht heel fijne dingen te wachten staan...

Bent u niet nieuwsgierig, en is nieuwsgierigheid niet de vrucht van *onzekerheid*.

Ergens is onze positie te vergelijken met die van Jozua en het volk Israël: we werden er zo maar voor geplaatst – van het ene op het andere moment, van 31 december 2010 op 1 januari 2011! – geplaatst voor het onzekere: een heel nieuw blank jaar.

Wat staat ons samen en persoonlijk en op wereld niveau te wachten, maatschappelijk, geestelijk, lichamelijk... – wordt het per saldo positief of negatief, redden we het of gaan we onder...

Laten we heel eerlijk zijn, terwijl de wereld van elders de geheimen van dit jaar zoekt binnen te dringen om zekerder te staan, zou u ook niet als Jozua op een moment als dit, niet van de kant van waarzeggers en astrologen - dat is God een *gruwel* -, maar van de kant van God zelf bemoedigd, ja, aangemoedigd willen worden?

Want als geen ander kent God de laatste hoofdstukken – *of is het het laatste hoofdstuk* – van de geschiedenis van de mensheid. Ook voor dit jaar is het al door Hem beschreven.

En Hij kent zijn volk, *ons*, beter dan wie ook. Zijn volk, waar ook dit jaar – per individu – de begrippen reus en muur op van toepassing zullen blijken: want, zal *mijn* 'ik' niet parten spelen

dit jaar? Manifesteerde dat zich ook niet het afgelopen jaar misschien tegen je eigen voornemen en verwachting in – je had dat niet van jezelf gedacht – als een reus!?

Is het niet moeilijk je 'ik' uit te leveren en voor uitgeleverd te houden aan... het kruis?! Zegt niet een gezegde de bijbel na: *wie zich zelf overwint is sterker dan die een stad inneemt*, de kolossale muren rond jezelf! God kent ons!

Maar Hij kent ook breder maatschappelijk de reuzen en de muren, beter dan welke politiek commentator ook. Hij kent vooral *wie* daarachter zit! Zijn en onze vijand, die weet dat hij nog maar weinig tijd heeft en zich ook middels grote en kleine problemen en erupties manifesteert tot in je gezin, je persoonlijk leven, of op je werk om van die te verwachten wereldsituatie maar te zwijgen.

Als God dat zo beschreef, past ook voor ons: *het zal soms niet gemakkelijk worden, er is van alles te verwachten* – is dan hier ook niet een woord van God nodig? En Zou Hij dat dan niet spreken?

Nou, Hij sprak en Hij spreekt boven deze tijd voor zijn volk uit:

Ziet toe wees niet verontrust, laat u niet beangstigen – oudtestamentisch met onze tekst: *wees sterk en moedig. Sidder niet en wordt niet verschrikt.*

Ook hier laadt God tegelijk dit woord van realiteit met bemoediging, zodat het een aanmoediging wordt: *richt u op en heft uw hoofden op want uw verlossing genaakt*, of opnieuw oudtestamentisch met de woorden van onze tekst: *want de Here, uw God, is met u, overal waar gij gaat...!*

Horen we dat!

OVERAL = in je relatie, je gezin, op je werk, bij je examen....

Hij zegt toch dat Hij de haren van ons hoofd geteld heeft.

Hij is *overal*, van het grootste tot in het kleinste probleem; op wereldniveau tot in het overwinnen van jezelf. Hij bagatelliseert niet, maar bemoedigt, moedigt aan!

'Niemand zal voor u standhouden, al de dagen van uw leven' – 'Want Ik ben met u tot aan de voleinding, niet alleen van dit (nieuwe) jaar, maar van deze eeuw'.

God spreekt dat omdat elk jaar een jaar onzes Heren is.

Zo mogen wij, als Jozua, in de Heer staan en met Hem afgaan op het onbekende van morgen, van dit jaar dat naast dreiging en onzekerheid, vanuit Gods belofte – het gaat toch om het jaar onzes Heren – geladen is met *zekere* verwachting.

Ook voor ons klinkt Gods Woord even stellig als bij Jozua en het volk:

'elke plaats die uw voetool betreden zal – vertaal: iedere dag van dit jaar – heb Ik u gegeven'.

Anders gezegd:

het hele jaar, met al het onbekende voor ons, is al onder Gods overwinning geplaatst.

Één ding is maar nodig:

het wetboek - Gods Woord – *mag niet wijken uit onze mond, ...maar overpeins het dag en nacht* – laat het rijkelijk in u wonen – *opdat gij NAUWGEZET h a n d e l t overeenkomstig ALLES wat daarin geschreven is*; en met de komst van de Here Jezus Christus blijkt daarin niets veranderd – heeft Hij niet gezegd at er geen titel of jota toegevoegd of afgedaan mocht worden... *want DAN zult gij voorspoedig zijn!*

Het mocht dus voor Jozua en het volk voorspoedig worden, want op hen lag Gods zegen. Het mag ook voor ons voorspoedig worden omdat God in Jezus Christus wil zegenen – klonk niet pas geleden: Immanuel...

Weet u wat de eerste stap was voor Jozua en het volk?

Welnu maak u gereed, trek over de Jordaan hier, gij en dit gehele volk.

De Jordaan, beeld naar ons toe van 'de dood aan het eigen 'ik', het oude leven – sterven aan jezelf' om zó te leven – *en zo kan het ook alleen maar* – het nieuwe leven, vol van Gods woord en per dag zeker van de overwinning.

Zolang Jozua en het volk maar schuilden bij de Here, vasthielden aan het woord van God – toen de wet, bleek Gods belofte geladen met Zijn trouw – waar!

Hoe mochten ze bij voorbeeld Jericho innemen, de stad met schijnbaar onneembare muren. Maar, dit was alleen mogelijk door te blijven *in* Hem, *in* zijn geboden.

Hoe gemakkelijk om na zo'n overwinning overmoedig te worden! Te denken dat God het niet zo nauw neemt – er ruimte in zijn woord is voor eigen creativiteit.

Het gevolg bij Jozua en Israël was na de val van Jericho, een *nederlaag* bij Ai....

Dit wetboek mag niet wijken uit uw mond maar overpeins het dag en nacht, opdat gij nauwgezet handelt overeenkomstig alles wat daarin geschreven is, want dan zult gij op uw wegen uw doel bereiken en voorspoedig zijn.

En als je één keer niet alert bent geweest, hoe gemakkelijk loop je dan een volgend keer in een list zoals Jozua en het volk met de Gibionieten (leest u voor uzelf maar eens het boek Jozua door!) en opnieuw, omdat ze zich niet getrouw aan het Woord van God hielden en de praktijk van het leven er niet aan toetsten!

Hoe snel groeit zo iets uit tot nog grotere nalatigheid en blijven in-te-nemen-streken onveroverd en werd die nalatigheid voor hen later de aanzet tot nog groter ongehoorzaamheid en vermengden zij zich, Gods volk, met niet-Gods volk en dat ondanks zijn geboden en eindigde de start met een geweldige overwinning ingezet in uiteindelijk een enorm trieste, voorzegde nederlaag: *de ballingschap*. Gods schuld? Was Hij ontrouw aan zijn woord?

Laten wij, die als Jozua en het volk *voorspoedig* mogen zijn en op wie Gods zegen ligt, leren van de door hen gemaakte fouten.

Waak in dit jaar, broeder en zuster, beste vriend, vriendin, jongen, meisje voor Ai; voor de vijand van buiten en van binnen – blijf af van het door God gebannene.

Zo niet, dan lijdt je gegarandeerd een nederlaag en kun je *zelfs*, in geestelijke zin, een hindernis zijn voor de zegen van de ander.

Waak voor de Gibionieten dit jaar, de, evenals vorig jaren, maar dit jaar - nog geraffineerder - onschuldig ogende verleidingen; spreekt Gods woord in deze zelfs niet van 'engelen van het licht'.

Waak, en dat is een oproep aan ieder, jong *en* oud, ons allen, u, jij en ik: *Hij die meent te staan, zie toe dat hij niet valle*. Waak en bid en wees vol van de Geest!

Houd het niet bij een goede start alleen.

Verover wat veroverd moet worden – de beste verdediging is daarbij de aanval. Begin met jezelf: *maak u gereed, trek over de... Jordaan* en wees er verzekerd: *elke plaats die uw voetzool betreden zal, heb Ik u gegeven* en dat dankzij Golgotha!

Het is zo gemakkelijk 'je te vermengen met de inwoners van het land', als christen met niet christen, met de wereld, want het wordt zo subtiel gepresenteerd – de weg die al te velen gegaan zijn en die uiteindelijk noodlottig blijkt.

'Toen beval Jozua de opzieners van het volk: Gaat midden door de legerplaats en beveelt het volk aldus: bereidt u teerkost, want binnen drie dagen zult gij de Jordaan hier overtrekken om bezit te gaan nemen van het land, dat de Here, uw God, u tot een bezitting gegeven heeft'.

Met andere woorden: startklaar.

God die het falen voorzag en derhalve zo nadrukkelijk tot Jozua en Israël sprak, spreekt nu tot ons minstens even nadrukkelijk:

Heb Ik u niet geboden: wees sterk en moedig? Sidder niet en word niet verschrikt, want de Here, uw God, is met u, overal waar gij gaat – in je persoonlijk leven, je gezin, op je werk, in de wereld!

De teerkost voor onderweg is bereid, het bewijs van Gods trouw – we hebben het nog maar pas gevierd:

Immanuel, God met ons in de Zoon van de Vader, het van de hemel neergedaalde Brood... kijk even terug: Bethlehem, dat Broodhuis betekent.

Weet welk antwoord u geeft op Zijn Woord, beter het antwoord dit jaar geleefd dan enkel nu gesproken.

Alleen, wees zeer sterk en moedig en handel nauwgezet overeenkomstig de gehele wet, die Mijn knecht Jezus u geleefd heeft – het gekruisigde leven dat tot leven, overwinning leidt.

Gezegend 2011!

De Here onze God zij met ons, gelijk Hij geweest is met onze vaderen.

Hij verlate ons niet en begeve ons niet... een woord van God voor u, jou en mij, ons allen!

Amen.